

De Steenarend in Zwitserland. — In de laatste aflevering van „Der Ornithologische Beobachter (L'Ornithologiste)“ deelt Prof. Dr. F. ZSCHOKKE uit Basel de volgende waarneming mede, die ik niet kan nalaten hier te herhalen:

„Steinadler, *Aquila chrysaetos* (L.). Montag, den 27 August. 1923, vormittags 11 Uhr, nahe dem Gipfel des Piz Murter im Nationalpark: Ueber unseren Häuptern kreisen gleichzeitig neun Steinadler. Ein wunderbares Flugbild. Beobachtungsdauer ungefähr 10 Minuten.“

Dit is wel een bewijs voor de beteekenis van het uitgestrekte natuureservaat, al heeft de waarneming vermoedelijk niet op louter broedvogels uit het park betrekking.

De toekomst van den Steenarend buiten de parkgrenzen is echter nog verre van verzekerd. Regelmatig duiken er in de Zwitsersche dagbladen berichtjes op over „Adlerschaden“, die gewoonlijk sterk overdreven of uit de lucht gegrepen zijn en die moeten dienen, om tegen dezen vogel stemming te maken. Merkwaardig is in dit opzicht hetgeen hierover in de „Ornith. Beob.“ van Aug. 1921 (S. 170—173) te vinden is.

Een telling van het aantal bezette horsten van Steenarenden in het Berner Oberland vond plaats in het voorjaar van 1922 en gaf tot uitkomst nul.

ALBERT HESS, voorzitter der Schweiz. Gesellsch. f. Vogelkunde u. Vogelschutz, op wiens initiatief het onderzoek gehouden werd, teekent hierbij aan: „Keiner der Wildhüter konnte einen besetzten Horst nachweisen! Zweifellos sind aber noch solche vorhanden; aber wo? Dabei wird in den letzten Jahren immer über die Zunahme der Adler und des Adlerschadens berichtet. Wirklich interessant.“

Latere berichten melden dat in 1923 het bekende arendpaar van den Schwarzen Mönch in het Lauterbrunnental, dat eenige jaren geleden verdreven was door het doodschieten van de jongen in het nest, na een drie-jarig nomadenleven de oude horst weer betrokken heeft.

Om een idee te geven van de vervolging waaraan ook in 1923 de Steenarend bloot stond, zij tenslotte medegedeeld, dat de afgeloopen (XXe) jaargang van bovengenoemd tijdschrift alleen al het plunderen van 5 nesten vermeldt (hiervan had er 1 intusschen nog in 1922 plaats) benevens het schieten van een jongen (vlucht 170 c.M.) en een ouden vogel (vlucht 200 c.M.).

G. A. B.

Goudvink op Ameland. — Een paar dagen geleden zag ik hier in een tuintje, midden in 't dorp, den grooten goudvink. Van nature is deze vogel al niet schuw, doch de honger deed hem tot op een paar meter afstands van me naderen. Wonder mooi staken het prachtige rood van de borst en de pikzwarte kop tegen de schitterend witte sneeuw af. 't Was volstrekt geen verkleumde vogel, want toen hij even daarna opvloog, waren zijne bewegingen krachtig en levendig.

Gisteren (30 December) bracht de kooiker mij een brandgans (*Branta leucopsis*). Hij had den vogel dicht bij zijne woning bemachtigd.

Nes. Ameland, 31 Dec. 1923.

D. WOLTMAN.

Aardige Paddestoelen 1923. *Craterellus sinuosis* (op Terschelling enkele exempl.)
Crucibulum vulgare dit jaar vrij veel.
Peziza's veel (zowel soorten als exempl.): *scutellata*, *aeruginosus*, *fructigena*, *vesiculosa* en *badia*.

Russula: *integra*, *lepida* en *veternosa*.

Helvella: *lacunosa* en *crispa* (zeer groote exempl. van \pm 15 c.M.).

Lepiota carcharius, een pracht paddestoeltje.

Merulius papyrinus.

Geoglossum glabrum, dit jaar meer dan gewoonlijk.

Groningen.

H. v. DIJK.

Van 't Scheveningsche strand. — Donderdagmiddag na Kerstmis zijn hier op het strand duizenden doode zeesterren aangespoeld; langs de hoogwaterlijn lag een laag, die op sommige plaatsen wel 3 M. breed en 3 d.M. hoog was, de schelpenvisschers haalden er dan ook karrenvol van weg. Door dezen overvloed van voedsel waren heele scharen vogels aangelokt